

igjen om Vigtigheden af Organisation. For at belyse sine Udtalelser holdt hun sin lille faste vel formede Haand i Vejret, spærrede Fingrene ud og sagde: „Dette er Menneskene enkeltvis“. Idet hun lukkede Haanden og stak sin lille knyttede Næve frem, fortsatte hun ivrig: „Og dette er Organisation“. Mrs. Louise Thomas, Formand i „Sorosis“, en extrafin Dameklub for Velgjørenhed, Kunst etc., gav en Skildring af dens Virksomhed. Heraf fremgik det, at Modeverdenes Damer, her som alle andre Steder, ere Modstandere af Hovedtankerne i Kvindebevægelsen, men at de første svage Straaler dog have begyndt at trænge ind paa dette af Fordomme hidtil lufttæt tillukkede Omraade. Mrs. Lillie Devereux Blake, en iremragende Taler, paaaviste med Dygtighed de usunde lovlige Forhold, som Amerikas Kvinder lide under, især den ulyksalige Afmagt, som den gifte Hustru staar i lige over for sine egne Børn. At den ugifte Moder har ubetinget Ret over sit Barn, er nok som bekjendt. To Foredrag om Indianer- og Mormonkvindernes Rettigheder for Loven blev hørte med spændt Opmærksomhed.

Fredagen var helliget Sædelighedssagen og Kvindens politiske Stilling. Den første Forhandling var udelukkende for Kvinder, og mangt gripende Alvorsord blev dér udtalt af Kvinder, som have studeret Spørgsmaalet fra saa godt som alle Synspunkter. Jeg bruger med Vilje Udtrykket studeret, fordi alene Navnene paa Talerne var en tilstrækkelig Borgen for, at deres Arbejde var gjort med Grundighed og Alvor og det theoretisk saa vel som praktisk. Dr. Caroline Winslow, en af Amerikas ældste kvindelige Læger, Miss Willard og flere andre talte fortræffelig, og Mødet lededes godt af Mrs. Boynton, en vakker, rolig og moderlig Dame. Aftenen blev livlig, thi det gjaldt Kvinden i Politik, og Politiken har, som hver og en ved, den Egenskab at gjøre varmt til hedt og hedt til kogende. Kommunal-politisk, Skolestemmeret, politiske, Partier afhandlede ret af Hjærtens Lyst. Mrs. Isabella Beecher Hooker, Søster til den berømte Forfatterinde Harriet Beecher Stowe, talte kraftig for Grundene til Kvindens uomtvistelige Ret til at have Stemmeret i de forenede Staters Republik.

Lørdagsmødet var om muligt mere tæt pakket af Tilhørere end de foregaaende. Det var den i Programmet saakaldte: Pionerernes Dag. Talerstolen saa ud som en Blomsterhave, og der sad omtrent 40 gamle Damer og Herrer, de mærkeligste gamle sølvhaarede, muntre og raske Oldinge, som man vel kan tænke sig. Hele Forsamlingen stod op som én Mand, viftede med Lommetørklæderne og raabte Hurra, da en Deputation af unge Kvinder, anførte af Annie Shaw, overrakte en Blomsterkurv til 6 af de ældste: Talerne var naturligvis højtideligere end nogensinde før; thi 40 Aars Arbejde, Erfaringer, Glæder og Sorger understregede hvert Ord, der sagdes, med Mindets og Poesiens usynlige Streg. Om Aftenen fortsattes Spørgsmaalet om politiske Rettigheder og Miss Helen Gardeners lærde og paa Autoriteters Forskninger støttede Foredrag om „Kjøn i Hjernen“ udgjorde Glanspunktet. Som Titlen antyder, berørte Foredraget det omtvistede Punkt Kvindehjernens Omfang og Egenskaber. Taleren viste baade Lærdom og skarp Opfattelse, idet hun godtgjorde, at Paastanden om Kvindehjernens Underlegenhed var ugrundet i Følge de nyeste videnskabelige Forskninger.